

de Hollandse aartspriester H.F. ten Hulscher om op het in april 1799 gestarte seminarie Warmond dogmatiek en moraaltheologie te komen doceren. In 1811 werd hij ook tot president van dit priesteropleidingsinstituut benoemd.

Het moge geen verwondering wekken dat Chedeville als oud-student van Leuven een aanhanger was van het augustinisme en op moraaltheologisch terrein als een tegenstander van het probabilisme⁴⁰ bekend stond. Desondanks of misschien wel juist daarom genoot hij, in elk geval tot eind jaren twintig in de Zending veel vertrouwen. Nogal wat oudere priesters alhier huldigden namelijk dezelfde opvattingen als de Warmondse seminariepresident: zij hadden hun opleiding ook in Leuven genoten en constateerden nu dat de in Warmond opgeleide jongere generatie van eenzelfde geest bezielde was. Zij beschouwden dat als de verdienste van Chedeville die het seminarie na een moeizame beginperiode de juiste richting gewezen had. In januari 1829 had Francesco Capaccini, op dat moment nog diplomatiek agent van de Heilige Stoel in Nederland, hem dan ook op het oog als een geschikte bisschopskandidaat. In de loop van de jaren dertig kwam hij echter zowel binnen als buiten de seminariemuren onder vuur te liggen: hij zou antiromeinse, lees: gallicaanse opvattingen huldigen en het jansenisme begunstigen. Ook zou hij een afkeer hebben van het mildere moraalsysteem van Alfonso de Liguori, waarvoor in studentenkringen op Warmond steeds meer sympathie ontstond. Dat die beschuldigingen pas eind jaren dertig effect sorteerden, hing vermoedelijk samen met de komst van Th. Borret (1812-1890) naar Warmond.

De uit 's-Hertogenbosch afkomstige priester Borret had in Rome kerkgeschiedenis gestudeerd en kreeg in 1837 tot taak op Warmond Heilige Schrift te doceren. Vrijwel van meet af aan werden er richting vice-superior, op dat moment Antonio Antonucci, acties ondernomen om hem ook tot president benoemd te krijgen en wel in de plaats van Chedeville van wie in de voorbije jaren inderdaad nauwelijks nog nieuwe initiatieven waren uitgegaan. Bij die acties onderscheidden zich vooral staatsraad A.J.L. Borret, vader van de beoogde nieuwe president, Ch. van der Horst die op dat moment secretaris-generaal van het departement van R.K. Eredienst was en de Leuvense hoogleraar M. Verhoeven die zowel in Rome als in de Zending over goede contacten beschikte en die ook ten gunste van Borret-junior inzette. Hoewel Antonucci niet van zins was Chedeville, die hem regelmatig

40. Met de aanduiding 'probabilisme' wordt vanaf de zeventiende eeuw een stroming binnen de katholieke moraaltheologie aangeduid, waarin aan de vrijheid van de wil een grote rol wordt toebedeeld. Het probabilisme leert dat de mens kan kiezen voor de mening ten gunste van de vrijheid, als deze mening waarschijnlijk is, ook al is de mening ten gunste van de wet waarschijnlijker.